



Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 7 octombrie 2014
(OR. en)

14009/14

**Dosar interinstituțional:
2014/0286 (NLE)**

**CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 218**

PROPUNERE

Sursă:	Secretarul General al Comisiei Europene semnat de către dl Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	7 octombrie 2014
Destinatar:	DI Uwe CORSEPIUS, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2014) 617 final
Subiect:	Propunere de directivă a Consiliului de stabilire a metodologiilor de calculare și a cerințelor de raportare în conformitate cu Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2014) 617 final.

Anexă: COM(2014) 617 final



Bruxelles, 6.10.2014
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de stabilire a metodologiilor de calculare și a cerințelor de raportare în conformitate cu Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Pachetul de măsuri privind clima și energia, adoptat de Consiliu și Parlamentul European la 22 aprilie 2009, a urmărit să obțină o reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020. Pachetul a inclus o revizuire a Directivei 98/70/CE¹ privind calitatea benzinei și a motorinei.

Directiva revizuită prevede obligația furnizorilor² de a reduce cu 6 % intensitatea gazelor cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de carburanți și alte forme de energie (electrică) furnizate pentru utilizare de către vehicule rutiere, precum și de carburanții destinați utilizării de către echipamentele mobile fără destinație rutieră, până la sfârșitul perioadei de conformare în 2020. Obiectivul ar facilita, de asemenea, realizarea obiectivelor statelor membre pentru sectoarele care nu fac obiectul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS). Articolul care instituie acest element de noutate este articolul 7a din directivă, care stabilește în mod efectiv un „standard privind carburanții cu emisii scăzute de carbon” în legislația Uniunii. De asemenea, directiva prevede obligația furnizorilor, începând cu anul 2011, de a întocmi rapoarte către autoritățile competente desemnate de statele membre conținând informații privind, între altele, intensitatea gazelor cu efect de seră generate de carburanții furnizați.

Reducerea de 6 % ar putea fi atinsă prin intermediul utilizării de biocombustibili și electricitate și prin diminuarea arderilor și a evacuării în atmosferă a gazelor în etapa de extracție a materiilor prime pe bază de combustibili fosili.

Articolul 7a alineatul (5) prevede obligația Comisiei de a introduce toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a articolului 7a, care vor fi adoptate prin procedura de reglementare cu control. Prin urmare, Comisia este împuternicită să adopte măsuri de punere în aplicare referitoare la mecanismul de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. În special, Comisia a fost invitată să ia în considerare propuneri pentru:

- o metodă de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de carburanți și alte forme de energie din surse nebiologice (elementele referitoare la calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocarburanți sunt deja incluse în anexa IV la directivă);
- o metodă de calculare a intensității de bază a gazelor cu efect de seră generate de combustibilii fosili care urmează să fie utilizată drept referință pentru evaluarea conformității cu obiectivul;
- calcularea și verificarea intensității gazelor cu efect de seră generate de energia electrică utilizată pentru vehiculele electrice;
- orice norme necesare pentru a pune în aplicare cerința conform căreia doi sau mai mulți furnizori din unul sau mai multe state membre sunt autorizați să raporteze în comun intensitatea gazelor cu efect de seră;

¹ Directiva 2009/30/CE, JO L 140, 5.6.2009, p. 88.

² Entitatea responsabilă de trecerea carburantului sau a energiei electrice prin punctul de control al produselor supuse accizelor, de exemplu, rafinăriile de petrol.

- orice alte măsuri necesare pentru punerea în aplicare a articolului 7a.

Prezentul proiect de directivă abordează toate cele cinci elemente prezentate mai sus.

Articolul 7a alineatul (1) din Directiva 98/70/CE definește obligațiile de raportare ale furnizorilor. Acestea sunt completate cu definiții armonizate pentru datele raportate și cerințe de raportare care vizează raportarea din partea statelor membre către Comisie cu privire la performanța în domeniul emisiilor de gaze cu efect de seră generate de carburanții consumați în Uniune. În special, cerințele de raportare vor permite actualizarea combustibilului fosil de referință descris la punctul 19 din partea C a anexei IV la Directiva 98/70/CE și la punctul 19 din partea C a anexei V la Directiva 2009/28/CE și vor facilita raportarea impusă în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (2) din Directiva 98/70/CE.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

O consultare publică³ a fost lansată în iulie 2009 și s-a axat pe aspectele care urmează să fie abordate în proiectul de directivă. În ianuarie 2010, a avut loc o reuniune a părților interesate la care au participat industriile de combustibili fosili și biocarburanți, statele membre și ONG-uri. În martie 2010, serviciile Comisiei au dezbătut un document de reflecție cu statele membre în vederea elaborării proiectului de directivă. De asemenea, Comisia s-a bazat pe următoarele activități în formularea propunerii actuale:

- activitatea JEC și studiul său „well to wheels”⁴;
- studiul Brandt privind bitumul natural⁵,
- studiul Brandt privind șisturile bituminoase⁶,
- studiul ICCT privind alte petroluri brute⁷.

Activitatea dr-ului Brandt a fost supusă unui proces de evaluare externă *inter pares* ale cărui concluzii au fost discutate cu părțile interesate în cadrul unei reuniuni publice la 27 mai 2011⁸. Activitatea ICCT a fost supusă, de asemenea, unui proces de evaluare *inter pares* ale cărui concluzii au fost discutate cu părțile interesate în cadrul unei reuniuni publice la 20 februarie 2014⁹.

³ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp> atât pentru întrebări, cât și pentru răspunsuri.

⁴ Consorțiul JEC este alcătuit din JRC, EUCAR și CONCAWE. Prin urmare, la acțiune participă Comisia, industria automobilelor și industria petrolieră din UE. http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4dcb-b2d6-e7e7ba59d8c3>

⁷ Consiliul Internațional pentru transportul ecologic (International Council on Clean Transportation - ICCT).

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>

În 2013, în urma discuțiilor neconcludente cu Comitetul pentru carburanți privind proiectul de directivă¹⁰ de armonizare a metodei de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de carburanții de origine nebiologică și de electricitatea utilizată pentru vehicule rutiere, Comisia a pregătit o evaluare a impactului pentru a analiza toate opțiunile de punere în aplicare propuse. Abordarea care stă la baza evaluării a fost prezentată în cadrul a două ateliere cu participarea părților interesate, desfășurate la 20 decembrie 2012 și 15 aprilie 2013¹¹.

În paralel, Comisia a urmărit să verifice dacă industria necesită elaborarea de norme pentru furnizorii care pot să își îndeplinească obiectivul de reducere în comun. În pofida mai multor solicitări în acest sens, industria nu a răspuns. Prin urmare, Comisia a concluzionat că nu sunt necesare norme specifice în prezent, în afară de definiții armonizate și un mecanism de raportare.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Principalele caracteristici ale proiectului de directivă în ceea ce privește metoda de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de carburanți și alte forme de energie din surse nebiologice sunt:

- utilizarea unei valori medii implicite care să reprezinte intensitatea gazelor cu efect de seră pe unitate de energie pe tip de carburant;
- raportarea anuală armonizată din partea furnizorilor către statele membre și din partea statelor membre către Comisie, necesară pentru monitorizarea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră în Uniune și pentru actualizarea metodelor de calcul în conformitate cu progresul tehnic și științific.

Originea metodei de calcul selectate și a cerințelor de raportare

Activitatea care stă la baza evaluării impactului s-a concentrat pe analiza exactității metodelor de calcul al emisiilor de gaze cu efect de seră evaluate și a costurilor de conformare aferente, precum și a sarcinii administrative suportate de furnizori și de statele membre pentru respectarea articolului 7a din Directiva 98/70/CE.

Raportarea inexactă subminează atingerea obiectivului cu privire la intensitatea gazelor cu efect de seră din Directiva privind calitatea combustibililor și afectează în mod inechitabil modul în care sunt partajate eforturile între furnizorii de combustibil. Precizia metodei de calcul depinde de metoda aleasă și de exactitatea datelor subiacente. Metodele bazate pe niveluri mai ridicate de diferențiere a materiilor prime conduc la obținerea unor rezultate mai precise. Precizia datelor raportate este, de asemenea, strâns legată de informațiile privind emisiile provenite din extracția și prelucrarea materiilor prime („emisiile generate în amonte”). Datele¹² care stau la baza valorilor incluse în proiectul de măsură discutat cu Comitetul privind calitatea carburanților se bazează pe raportarea voluntară din partea asociației producătorilor de petrol și gaze, reflectă mai puțin de jumătate din petrolul rafinat în Uniune

¹⁰

<http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=search.dossierdetail&i4E3IvzV Ee6K7czhtRYFvHal4f3TEUr8zQzZMBeU3winlDvf1TNPofuY6ToXhDSw>

¹¹

<https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619>

¹²

http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf

și nu oferă informații cu privire la produsele importate. Cele mai recente studii și date privind materiile prime utilizate pentru producerea a 60 %¹³ până la 90 %⁷ din combustibilii fosili consumați în Uniune sugerează că media emisiilor pe durata ciclului de viață este cu aproximativ 5 % mai mare decât datele prezentate de Comitetul privind calitatea carburanților în propunerea din 2011. Aceasta se datorează în mare parte emisiilor de carbon semnificativ mai ridicate și extrem de variate generate în amonte de combustibilii fosili. Există diferențe semnificative în ceea ce privește intensitatea gazelor cu efect de seră generate în amonte de materiile prime convenționale, iar producția de petrol din surse neconvenționale prezintă adesea intensități mai mari ale gazelor cu efect de seră. Prin urmare, precizia emisiilor raportate se va îmbunătăți prin raportarea armonizată a datelor.

Precizia metodei de calcul este strâns corelată cu fracțiunea de materii prime de mare intensitate utilizate în producția carburantului. Prin urmare, este necesară armonizarea raportării legate de originea¹⁴ și locul de achiziție¹⁵ a carburantului. Cu toate acestea, raportarea trebuie să fie coerentă cu legislația existentă a Uniunii privind înregistrarea importurilor și a livrărilor de petrol brut în UE¹⁶.

În conformitate cu analiza care stă la baza prezentei propuneri, costurile suplimentare totale pe litru de carburant pentru toate metodele de calcul luate în considerare au variat de la 0,03 eurocenți la 0,04 eurocenți. Cea mai mare creștere a fost observată în cazurile în care furnizorii au fost obligați să raporteze valorile emisiilor de gaze cu efect de seră pe baza emisiilor specifice ale furnizorului sau a emisiilor medii ale Uniunii pe fiecare materie primă utilizată, în comparație cu o medie la nivelul Uniunii pe fiecare tip de carburant pentru toate materiile prime. Aceasta sugerează că soluția optimă nu ar trebui să impună furnizorilor să raporteze valorile emisiilor de gaze cu efect de seră specifice materiilor prime. Prin urmare, metodologia propusă prevede că furnizorii trebuie să întocmească rapoarte privind intensitatea medie a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii pe fiecare tip de combustibil.

Articolul 7a alineatul (4) din Directiva 98/70/CE prevede că grupurile de furnizori pot decide să îndeplinească împreună obligațiile privind reducerea de 6 %, iar articolul 7a alineatul (5) litera (c) din Directiva 98/70/CE permite să se stabilească „normele necesare” pentru punerea în aplicare a recomandării. Prin urmare, este necesar să se armonizeze definițiile privind identificarea furnizorului, volumul de carburant sau de energie, tipul de carburant sau de energie, locul de achiziție și originea carburantului sau a energiei introduse pe piață în scopul de a facilita utilizarea unui sistem comun de raportare pentru furnizorii din mai multe state membre care sunt de acord să elaboreze un raport comun. De asemenea, pentru a se asigura că este evitată contabilizarea dublă în cazul raportării în comun, la nivel transfrontalier de către

¹³ http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf

¹⁴ Definită ca denumirea comercială a materiilor prime. Informațiile cu privire la petrolul brut sunt raportate în prezent în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2964/95 al Consiliului și comunicate trimestrial Comisiei respectând măsuri de confidențialitate stricte, cu excepția denumirii comerciale. Este obligatorie raportarea unei „denumiri” nedescriptive. Denumirea comercială este o descriere mai precisă recunoscută, de asemenea, pe scară mai largă și mai ușor de corelat cu emisiile de gaze cu efect de seră. Prin urmare, în măsura de punere în aplicare va fi precizată o listă cu denumirile comerciale pentru petrolurile brute utilizate în mod obișnuit.

¹⁵ Definită ca țara și denumirea unității de prelucrare. Statele membre obțin deja aceste informații în baza legislației privind taxele vamale. În special, articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 permite solicitarea tuturor informațiilor necesare referitoare la țara de origine a unui produs. Originea este definită ca locul în care produsul a fost supus ultimei transformări substanțiale. Definiții specifice pentru transformările legate de combustibili sunt identificate în anexele 14 și 15 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei.

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 2964/95 al Consiliului de introducere a înregistrării importurilor și livrărilor de petrol brut în cadrul Comunității; JO L 310, 22.12.1995, p. 5.

furnizori, este oportun să se armonizeze raportarea din partea statelor membre către Comisie, astfel încât informațiile necesare referitoare la fiecare furnizor care participă la un grup de doi sau mai mulți furnizori din unul sau mai multe state membre să poată fi puse la dispoziția tuturor autorităților din statele membre vizate.

Este oportun ca statele membre să permită furnizorilor să prezinte rapoarte utilizând date colectate în conformitate cu alte acte legislative naționale sau ale Uniunii în vederea reducerii sarcinii administrative, cu condiția ca raportarea să se efectueze în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa IV. Astfel de acte legislative ale Uniunii includ, dar nu se limitează la Regulamentul (CE) nr. 684/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de punere în aplicare a Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește datele care trebuie transmise în cadrul procedurii informatizate pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize¹⁷, Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar¹⁸, Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile în domeniul energiei¹⁹, Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE²⁰ și actele ulterioare de punere în aplicare, Decizia 2007/589/CE a Comisiei din 18 iulie 2007 de stabilire a unor orientări pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului,²¹ precum și Regulamentul (CE) nr. 2964/95 al Consiliului de introducere a înregistrării importurilor și livrărilor de țiței în cadrul Comunității.

Impactul financiar

Competitivitatea industriei din Uniune a fost discutată, de asemenea, în cadrul evaluării impactului. Se pare că nu este preconizat niciun impact semnificativ asupra întreprinderilor (inclusiv rafinăriile). Aceasta rezultă din faptul că majorările preconizate ale prețului la pompă sunt neglijabile și, practic, se estimează că toate costurile vor fi transferate conform evaluării impactului.

¹⁷ JO L 197, 29.7.2009, p. 24.

¹⁸ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

¹⁹ JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

²⁰ JO L 140, 5.6.2009, p. 16.

²¹ JO L 229, 31.8.2007, p. 1.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de stabilire a metodologiilor de calculare și a cerințelor de raportare în conformitate cu Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea benzinei și a motorinei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului²², în special articolul 7a alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Metoda de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de carburanți și de alte forme de energie provenind din surse nebiologice care urmează să fie instituită în conformitate cu articolul 7a alineatul (5) din Directiva 98/70/CE ar trebui să asigure raportarea cu suficientă precizie, astfel încât Comisia să poată evalua în mod critic performanțele furnizorilor de carburanți în ceea ce privește respectarea obligațiilor care le revin în conformitate cu articolul 7a alineatul (2) din Directiva 98/70/CE. Metoda de calcul ar trebui să asigure precizia la măsurare ținând cont, de asemenea, de complexitatea cerințelor administrative aferente. În același timp, aceasta ar trebui să stimuleze furnizorii să reducă intensitatea gazelor cu efect de seră generate de carburanții pe care îi furnizează. De asemenea, ar trebui să se acorde o atenție deosebită impactului metodologiei asupra rafinării în Uniune. Prin urmare, metoda de calcul ar trebui să se bazeze pe intensitățile medii ale emisiilor de gaze cu efect de seră reprezentând o valoare medie pe industrie care este tipică pentru o sursă specială de carburant („valori medii implicite”). Aceasta are avantajul de a reduce sarcina administrativă asupra furnizorilor și asupra statelor membre. În prezent, metodologia propusă nu ar trebui să impună diferențierea intensității gazelor cu efect de seră generate de carburanți pe baza sursei de materii prime, întrucât acest lucru ar putea afecta investițiile actuale în anumite rafinării în Uniune.
- (2) Cerințele de raportare pentru furnizorii de combustibil care sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/61 a Comisiei, ar trebui să fie reduse cât mai mult posibil în contextul articolului 7a alineatul (1) din Directiva 98/70/CE. În mod similar, importatorii de benzină și motorină rafinate în afara UE nu ar trebui să fie obligați să furnizeze informații detaliate privind sursele de

²² JO L 350, 28.12.1998, p. 1.

petrol brut utilizat pentru producerea carburanților respectivi, întrucât este posibil ca informațiile să nu fie disponibile sau să fie greu de obținut.

- (3) Pentru a stimula în continuare reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, economiile obținute din reducerile emisiilor generate în amonte, inclusiv din arderi și evacuarea în atmosferă, ar trebui incluse în calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de furnizori. Pentru a facilita obținerea economiilor din reducerile emisiilor generate în amonte de către furnizorii de carburanți, ar trebui permisă utilizarea unor sisteme diferite de calculare și de certificare a reducerii emisiilor. Numai proiectele privind reducerile emisiilor generate în amonte care debutează ulterior datei de stabilire a valorii de referință menționate la articolul 7a alineatul (5) litera (b), și anume 1 ianuarie 2011, ar trebui să fie eligibile.
- (4) Media ponderată a valorilor implicite de gaze cu efect de seră oferă o metodă simplă prin care furnizorii de carburanți pot determina conținutul de gaze cu efect de seră generate de carburanții pe care îi furnizează. Astfel de valori reprezentând varietățile de petrol brut din UE sunt cuprinse, printre altele, în raportul „Well to Wheel” (versiunea 4) elaborat de consorțiul JEC, în studiile comandate de Comisia Europeană de la dr. A. Brandt privind bitumul natural și șisturile bituminoase, precum și în activitatea desfășurată de Comisia Europeană prin Consiliul internațional pentru transportul ecologic cu privire la emisiile în amonte în contextul „estimatorului emisiilor de gaze cu efect de seră generate de producția de petrol” în legătură cu petrolurile brute consumate în UE.
- (5) Reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră asociate cu emisiile de petrol și gaze generate în amonte ar trebui să fie estimate și validate în conformitate cu principiile și standardele identificate în standardele internaționale, în special în ISO 14064, ISO 14065 și ISO 14066.
- (6) Articolul 7a alineatul (5) litera (b) din Directiva 98/70/CE prevede stabilirea unei metodologii pentru determinarea intensității totale a gazelor cu efect de seră generate de carburanții de origine nebiologică utilizați în Uniune în 2010 („standardul de carburant”). Standardul de carburant ar trebui să se bazeze pe cantitățile de motorină, benzină, motorină fără destinație rutieră, gaz petrolier lichefiat și gaz natural comprimat care utilizează date raportate în mod oficial în cadrul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice din 2010. Standardul de carburant nu ar trebui să fie carburantul fosil de referință utilizat pentru calcularea reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți, care ar trebui să rămână astfel cum este prevăzut în anexa IV la Directiva 98/70/CE.
- (7) Întrucât compoziția amestecului relevant de combustibili fosili variază ușor de la un an la altul, variația totală a intensității emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii fosili de la un an la altul va fi, de asemenea, redusă. Prin urmare, este oportun ca standardul de carburant să se bazeze pe datele privind consumul mediu al Uniunii pentru 2010, astfel cum au fost raportate de către statele membre în cadrul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice.
- (8) Standardul de carburant din 2010 ar trebui să reprezinte o intensitate medie a gazelor cu efect de seră generate în amonte și o intensitate totală medie a gazelor cu efect de seră generate de rafinării pentru combustibilii fosili. În consecință, valoarea de referință ar trebui să se calculeze utilizând respectivele valori implicite pentru

carburanți. Valoarea emisiilor conform standardului de carburant ar trebui să rămână neschimbată în perioada până în 2020, pentru a oferi o certitudine juridică furnizorilor de carburanți în ceea ce privește obligațiile lor de a reduce intensitatea gazelor cu efect de seră generate de carburanții pe care îi furnizează.

- (9) Articolul 7a alineatul (5) litera (d) din Directiva 98/70/CE prevede adoptarea unei metodologii de calculare a contribuției vehiculelor rutiere electrice. În conformitate cu articolul menționat mai sus, metodologia ar trebui să fie compatibilă cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului²³. Pentru a se asigura compatibilitatea, ar trebui utilizat același factor de corecție pentru eficiența sistemului de propulsie.
- (10) Energia electrică furnizată destinată utilizării în transportul rutier poate fi raportată de furnizori, astfel cum prevede articolul 7a alineatul (1) din Directiva 98/70/CE ca parte a rapoartelor lor anuale către statele membre. Pentru limitarea costurilor administrative, este adecvat ca metodologia să se bazeze mai mult pe o estimare decât pe o măsurare efectivă a consumului de energie electrică în cazul unui vehicul rutier electric sau al unei motociclete în scopul raportării din partea furnizorilor.
- (11) Este adecvat să se includă o abordare detaliată pentru a estima cantitatea și intensitatea gazelor cu efect de seră generate de biocarburanți în cazul în care prelucrarea unui biocarburant și a unui combustibil fosil are loc în timpul aceluiași proces. Este necesară o metodă specifică deoarece volumul rezultat al biocarburantului nu poate fi cuantificat la fel ca în timpul co-hidrotratamentului uleiurilor de origine vegetală cu un combustibil fosil. Articolul 7d alineatul (1) din Directiva 98/70/CE prevede că emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață ar trebui, în sensul articolului 7a și al articolului 7b alineatul (2) din directivă, să fie calculate prin aceeași metodă. Prin urmare, certificarea emisiilor de gaze cu efect de seră prin sisteme voluntare recunoscute este la fel de valabilă în sensul articolului 7a ca în sensul articolului 7b alineatul (2) din Directiva 98/70/CE.
- (12) Raportarea impusă furnizorilor prevăzută la articolul 7a alineatul (1) din Directiva 98/70/CE ar trebui completată cu un format armonizat și definiții ale datelor care urmează să fie raportate. Armonizarea definițiilor datelor este necesară pentru efectuarea în mod corespunzător a calculului intensității gazelor cu efect de seră în raport cu obligațiile de raportare ale unui anumit furnizor, întrucât datele reprezintă elemente cheie în metoda armonizată în conformitate cu articolul 7a alineatul (5) litera (a) din Directiva 98/70/CE. Datele includ identificarea furnizorului, volumul de carburant sau de energie introdus pe piață și tipul de carburant sau de energie introdus pe piață.
- (13) Raportarea impusă furnizorilor prevăzută la articolul 7a alineatul (1) din Directiva 98/70/CE ar trebui să fie completată cu cerințe armonizate de raportare, un format de raportare și definiții pentru raportarea din partea statelor membre către Comisie cu privire la performanța în domeniul emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii consumați în Uniune. În special, cerințele de raportare vor permite actualizarea carburantului fosil de referință descris la punctul 19 din partea C a anexei IV la Directiva 98/70/CE și la punctul 19 din partea C a anexei V la

²³ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

Directiva 2009/28/CE și vor facilita raportarea impusă în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (2) din Directiva 98/70/CE, precum și actualizarea metodei de calcul în funcție de progresul tehnic și științific, pentru a se asigura că aceasta îndeplinește scopul preconizat. Datele includ volumul de carburant sau de energie introdus pe piață și tipul de carburant sau energie, locul de achiziționare și originea carburantului sau a energiei introduse pe piață.

- (14) Este oportun ca statele membre să permită furnizorilor să își îndeplinească cerințele de raportare bazându-se pe date echivalente colectate în temeiul altor acte legislative naționale sau ale Uniunii, în vederea reducerii sarcinii administrative, cu condiția ca raportarea să se efectueze în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa IV și cu definițiile stabilite în anexele I și III.
- (15) Pentru a facilita raportarea de către grupuri de furnizori în conformitate cu articolul 7a alineatul (4) din Directiva 98/70/CE, articolul 7a alineatul (5) litera (c) din directivă permite stabilirea oricărei norme necesare. Este de dorit să se faciliteze acest tip de raportare pentru a evita orice perturbare a deplasărilor fizice ale carburantului, întrucât furnizori diferiți introduc pe piață carburanți diferiți în proporții diferite și, prin urmare, este posibil să se dovedească necesară mobilizarea unor niveluri diferite de resurse în vederea îndeplinirii obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Prin urmare, este necesar să se armonizeze definițiile privind identificarea furnizorului, volumul de carburant sau de energie introdus pe piață, tipul de carburant sau de energie, locul de achiziționare și originea carburantului sau a energiei introduse pe piață. De asemenea, pentru a evita contabilizarea dublă în cazul raportării în comun la nivel transfrontalier din partea furnizorilor, este oportun să se armonizeze raportarea din partea statelor membre către Comisie, astfel încât informațiile necesare referitoare la fiecare furnizor care participă la un grup de doi sau mai mulți furnizori din unul sau mai multe state membre să poată fi puse la dispoziția tuturor autorităților din statele membre afectate.
- (16) În conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva 98/70/CE, statele membre prezintă anual un raport cu datele naționale privind calitatea carburanților pentru anul precedent în conformitate cu formatul stabilit prin Decizia 2002/159/CE a Comisiei din 18 februarie 2002²⁴. Pentru a acoperi modificările introduse în Directiva 98/70/CE prin Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁵ și, ulterior, cerințele suplimentare de raportare pentru statele membre, este necesar, în scopul eficacității și al armonizării, să se clarifice ce informații care intră sub incidența obligației de raportare privind datele referitoare la calitatea carburanților prevăzută la articolul 8 din Directiva 98/70/CE ar trebui raportate și, de asemenea, să se adopte un format pentru transmiterea datelor de către furnizori și statele membre.
- (17) Comisia a prezentat un proiect de măsură comitetului înființat prin Directiva 98/70/CE la 23 februarie 2012. Comitetul nu a reușit să adopte avizul cu majoritatea calificată

²⁴ Decizia 2002/159/CE a Comisiei din 18 februarie 2002 privind elaborarea unui format comun pentru prezentarea sintezelor de date naționale privind calitatea carburanților (JO L 53, 23.2.2002, p. 30).

²⁵ Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE (JO L 140, 5.6.2009, p. 88).

necesară, prin urmare, Comisia trebuie să prezinte Consiliului o propunere în temeiul articolului 5a alineatul (4) din Decizia 2006/512/CE a Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică combustibililor utilizați pentru propulsia vehiculelor rutiere și a echipamentelor mobile fără destinație rutieră (inclusiv navele de navigație interioară atunci când nu se află pe mare), a tractoarelor agricole și forestiere și a ambarcațiunilor de agrement atunci când nu se află pe mare, precum și energiei electrice destinate utilizării de către vehiculele rutiere.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive și în plus față de definițiile cuprinse deja în Directiva 98/70/CE, se aplică definițiile următoare:

- (1) „emisii generate în amonte” înseamnă toate emisiile de gaze cu efect de seră care sunt generate înainte ca materiile prime să ajungă la rafinării sau la o instalație de prelucrare unde a fost produs carburantul, astfel cum se menționează în anexa I;
- (2) „materii prime pe bază de bitum natural” înseamnă orice sursă de materii prime de rafinărie:
 - care prezintă o greutate API de 10 grade sau mai puțin atunci când se află într-un zăcământ la locul de extracție, definită în conformitate cu metoda de testare a Societății americane pentru testare și materiale (ASTM)²⁶ D287;
 - care are o viscozitate medie anuală la temperatura din rezervor mai mare decât cea calculată prin ecuația: $\text{Viscozitate (Centipoise)} = 518,98e^{-0,038T}$; unde T reprezintă temperatura exprimată în grade Celsius;
 - care intră sub incidența definiției nisipurilor bituminoase conform codului din nomenclatura combinată NC 2714 stabilit în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului²⁷ și

²⁶ Societatea americană pentru testare și materiale, <http://www.astm.org/index.shtml>

²⁷ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind nomenclatura tarifară și statistică și tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

- la care mobilizarea sursei de materii prime este realizată prin extracție minieră sau prin drenaj gravitațional îmbunătățit din punct de vedere termic, unde energia termică este derivată în principal din alte surse decât însăși sursa de materii prime;
- (3) „materii prime pe bază de șisturi bituminoase” înseamnă orice sursă de materii prime pentru rafinării situată într-o formațiune de roci, care conține kerogen solid și care intră sub incidența definiției șistului bituminos conform codului din nomenclatura combinată NC 2714 stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87²⁷, mobilizarea sursei de materii prime fiind realizată prin extracție minieră sau prin drenaj gravitațional îmbunătățit din punct de vedere termic;
- (4) „petrol brut convențional” înseamnă orice materie primă pentru rafinării care prezintă o greutate API mai mare de 10 grade atunci când este situată într-un zăcământ la locul de origine, măsurată în conformitate cu metoda de testare ASTM D 287, și care nu intră sub incidența definiției pentru codul din nomenclatura combinată NC 2714 stabilită în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87²⁷.

Articolul 3

Metodologia de calculare și de raportare de către furnizorii de carburanți a emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de carburanți alții decât biocarburanți și de energia furnizate

1. În sensul articolului 7a alineatul (2), statele membre se asigură că furnizorii de carburanți utilizează metodologia stabilită în anexa I pentru a determina intensitatea gazelor cu efect de seră generate de carburanții pe care îi furnizează.
2. În sensul articolului 7a alineatul (1) al doilea paragraf și al articolului 7a alineatul (2) din Directiva 98/70/CE, statele membre impun furnizorilor să raporteze datele utilizând definițiile și metodologia de calcul prevăzute în anexa I la prezenta directivă. Datele sunt raportate anual utilizând modelul prevăzut în anexa IV la prezenta directivă.
3. Statele membre aplică metodologia simplificată prevăzută în anexa I la prezenta directivă pentru furnizorii de combustibil care sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Articolul 4

Calcularea standardului de carburant și a reducerii intensității gazelor cu efect de seră

Pentru a verifica respectarea de către furnizorii de carburanți a obligației care le revine în temeiul articolului 7a alineatul (2) din Directiva 98/70/CE, statele membre impun furnizorilor să compare reducerile pe care le-au obținut în emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de carburanți și de energia electrică cu standardul de carburant stabilit în anexa II la prezenta directivă.

Articolul 5

Raportarea din partea statelor membre

1. Atunci când prezintă rapoarte Comisiei în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Directiva 98/70/CE, statele membre furnizează Comisiei date referitoare la conformitatea cu articolul 7a din prezenta directivă, astfel cum este definită în anexa III la prezenta directivă.
2. Statele membre utilizează instrumentele ReportNet ale Agenției Europene de Mediu, disponibile în temeiul Regulamentului (CE) nr. 401/2009²⁸, pentru transmiterea datelor prevăzute în anexa III la prezenta directivă. Datele se transmit de către statele membre, prin transfer electronic de date, către depozitul central de date gestionat de Agenția Europeană de Mediu, utilizând modelul elaborat pe baza anexei IV și în conformitate cu aceasta.
3. Datele se transmit anual folosind formatul prevăzut în anexa IV. Statele membre îi comunică Comisiei data transmiterii și numele punctului de contact al autorității competente responsabile cu verificarea și raportarea datelor către Comisie.

²⁸ Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (JO L 126, 21.5.2009, p. 13).

Articolul 6

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea lor. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică dispozițiile respective Comisiei cel mai târziu în termen de [douăsprezece luni de la adoptare], notificând-o fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 7

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [douăsprezece luni de la adoptare] cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul respectivelor dispoziții.
2. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele trebuie să conțină o trimitere la prezenta directivă sau să fie însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a respectivei trimiteri.
3. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*